

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Maj 1883, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående villkoren för tillverkning af bränvin.

Uti proposition N:o 10 har Kongl. Maj:t, under återopande dels af ett vid Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogadt protokoll öfver finansärenden för den 10 sistlidne Januari, i hvad samma protokoll afser inkomsttiteln »bränvinstillverknings-skatt», dels ock ett propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet för den 26 i samma månad, föreslagit Riksdagen, bland annat, att tillverknings-skatten å bränvin måtte från och med nästkommande års början förhöjas med 2 öre, eller från 40 till 42 öre per liter.

Såsom af ofvan återopade bilaga till den Kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof inhemtas, har berörda förhöjning af Kongl. Maj:t föreslagits i afsigt att jemväl på bränvinsbeskattningens väg bereda statskassan en del af de ökade inkomster, som kunde erfordras till följd af försvarsverkets ifrågasatta förstärkning samt grundskatternas afskrifning. I sådant syfte har Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet, utgående från den låga tillverkning af cirka 13,165,000 kannor, som egt rum sistlidet år, beräknat att en successiv förhöjning af bränvinstillverknings-skatten under tio år med tillhoppa 10 öre per liter skulle medföra en ökad statsinkomst af omkring tre och en half millioner kronor. Enligt samma beräkningsgrund skulle med den nu ifrågasatta förhöjningen, bränvinstillverknings-skatten nästkommande år inbringa statsverket omkring fjorton och en half millioner kronor eller öfver en half million mer än den nu utgående skatten.

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 12 Häft.

Häraf framgår, att den nu ifrågasatta förhöjningen af 2 öre per liter af Kongl. Maj:t föreslagits såsom en del af en för längre tidsföljd afsedd successiv stegring af bränvinstillverkningskatten, beräknad för ett särskildt statsändamål. Då emellertid, efter den utgång, frågan om försvarsverkets förstärkning vid innevarande riksdag erhållit, något behof af ökad inkomst för detta ändamål ej föreligger, samt den förutsättning, under hvilken Kongl. Maj:ts proposition blifvit afgifven, således numera bortfallit, har Utskottet ansett sig för närvarande sakna anledning att i den så nyligen förhöjda bränvinstillverkningskatten förorda ytterligare förhöjning. Något behof att på beskattningens väg ytterligare motverka konsumtionen af spritdrycker synes ej heller för närvarande vara för handen. Af bränvinstillverkningen att döma, har nemligen användandet af spritdrycker inom landet under de senare åren högst betydligt aftagit. Under det att denna tillverkning år 1876 uppgick till 18,962,000 kannor, utgjorde densamma under femårsperioden 1877—1881 i årligt medeltal 15,649,000 kannor och uppgick, såsom ofvan blifvit nämnt, år 1882 till endast något öfver 13,000,000 kannor.

Utskottet hemställer alltså,

1:o.

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit angående bränvinstillverkningskattens förhöjning icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Kongl. Maj:t har vidare i samma proposition föreslagit förhöjningar i nu gällande tullsatser för bränvin och sprit äfvensom förändrade stadganden med afseende å den restitution, som åtnjutes vid utförsel af bränvin; och kommer Utskottet, sedan Riksdagens beslut angående Utskottets här ofvan gjorda hemställan blifvit känt, att öfver dessa delar af propositionen afgifva utlåtande, hvilket Utskottet skolat

2:o.

för Riksdagen anmäla.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 18), som blifvit till Utskottets behandling hänvisad, har Herr Mankell föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, det den af Regeringen under nästkommande statsreglering ifrågasatta förhöjningen af bränvinstillverkningsafgiften icke måtte ega rum, utan att, derest det belopp af en half million kronor, som derigenom skulle

erhållas, icke genom anslagsnedsättningar blefve obehöfligt, de felande medlen måtte anskaffas ettdera genom bränvinsförsäljningsmedlens delvisa öfverflyttande till statsverket eller också genom ett motsvarande tillägg till andra artikelns bevillning.

I betraktande af hvad Utskottet här ofvan under 1:a punkten hemställt, har Utskottet ansett berörda framställning icke påkalla något särskildt yttrande från Utskottets sida, hvilket Utskottet härmed får

3:o.

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 29 Maj 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Herr *Wærn* har anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i den slutliga behandlingen af detta betänkande.
